МОЖЕ ЛИ СЕ СПАСТИ ОВАКВА СРБИЈИЦА, ПАТУЉАК ИЗ ГЕПЕКА

Пут ка Русији

Окупирана на најподлији начин, „вољом народа”, крештањем хипнотисане руље којој су прво одузети памет и воља, ова земљица има пред собом само два пута. Ка гробљу и ка Русији. Ако успемо да постанемо потрчко својих убица, биће то наш велики успех. Али последњи. За извршиоце ових демонских радова не треба бринути. Уз пар оправки и пластичних корекција, газде их могу употребити у неком новом суноврату, у неком другом гепеку

Пише: Небојша Јеврић

„Русија умом не може да се схвати,

Простим се аршином измерити не да,

У Русију можеш само веровати,

И чудно те прати и чудно те гледа.”

Она Русија која је слала добровољце у сваку српску буну.

Избиће нам они Русију из глава.

Као што су избијали мученицима Голог отока. Двомоторцима.

Србијица која је окупирана на најподлији начин – демократски, има само један пут. Пут ка Русији.

Србија која је у дужничком ропству. Дижемо кредите да би платили камате.

Србија која има одлив мозга.

Најлепше девојке удају се за Италијане. Беже с Арапима. Раде по борделима Европе. А разјапљена уста банкара, безданице јаме из којих се цеди гној и сукрвица, само што се нису затворили над нама. Дави нас афроамеричко поткултурно смеће. Обећавају огледалца као Индијанцима. Воде нас у бајку са осмим патуљком који је одлучио да буде банкар.

Први су однели лову из града.

Други су однели оно што је њима потребито.

Трећи су поскидали струјомере и водомере. Оном су требали каблови. Један је поскидао све ве-це шоље, последњи скинуо кров.

Тако је било у рату.

У Србији се исто дешава.

Само никако да се договоримо у којој смо фази. Да ли смо код струјомера или су на ред дошле ве-це шоље.

Читав свијет се дели на банкаре, пуцаче, батинаше и овце које се редовно шишају, множе, понекад неку прикољу.

Као код нас у Блоку.

Зна се ко су каматаши, ко су пуцачи и батинаши, ко су им овце.

Док сам писао о необичним, занимало ме како ради тај каматаш из Блока.

Пили смо вотку „стољичнаја". Он пристане да нас води „на посао".

Ишли смо до гробља његовим колима са великим гепеком. А онда је подигао поклопац гробнице. Из мрака, осветљено батеријском лампом, гледало нас је лице које је некад било људско. Лице дужничког роба.

„Јеси ли сад спреман?”

„Јесам.”

Два сата касније нашли смо се сви на сплаву. Дужник је каматашу преписао стан а овај му је исплатио хиљаду евра. Пијани човек из гроба кити певаљку парама и плаћа пиће за све.

Управо тако се светски каматаши – „лихварска интернационала” – односи према Србији.

Србијица, окупирана на најподлији начин, „вољом народа”, има само један пут. Пут ка Русији.

Ако не жели да остане Србијица из гепека.

Ако уопште нешто жели. **<**

Објављено: уторак, 5. јануар 2016, 12:05h